

१५८ विदोद्य सुख मण्डल

विद्यावान् । वदितुं स्वानुश्रुतिं कार
विदोद्य सुख मण्डल

ASHA ARCHIVES

344

एषीकृत्मायनमः॥ सिद्धौ यधानि नवदुःखमहागदानां पुण्यपात्मनां परमकर्णरसायनानि॥ प्रक्षालनैकसलिलः
लानिमनोमलानां शौद्धादनेष्ववचना निबिरंजयन्ति॥ १॥ जयन्ति सन्तः सुकृतैकभाजनं परार्थसंपादनसद्गुतस्थि
ताः॥ करस्थनीरोपमविश्वदर्शिनो जयन्ति वेदग्याधुवः कवेर्गिरः॥ २॥ आक्रान्ते वमहोपलेन मुनिनाशे वदुर्वा
ससासातंत्यं वतमुद्धिते वज्रतुना नीते वमूर्कं विखेः॥ विद्वेवाननुरज्जुभिः परगुणान्वक्तुं न सक्ता सति जिह्वा लो
रुशलाकया खलमुखे वृद्धे वसंतक्षते॥ ३॥ इहानेके सत्यं सततमुपकारिण्यपहृतिं कृतज्ञा कुर्वन्तो जगति विव
संत्येव सुधियः॥ कियंतं स्नेहः सुकृतपरिपाकप्रणामिनो विना स्वाथं येषां न वति परकृत्य वा सनिता॥ ४॥ एषो
जतिः सममसज्जनसज्जनो तो वन्दे नितान्तकुटिलपुण्यस्वभावो॥ एकं भिया निरभिसंदिग्धैरिन्नावं पीत्यां परंप
रमनिर्वृतिपात्रभूत॥ ५॥ किमेधं वा हतखलपुण्यता वपि स्यात्सखीकरोतु मुजतः खनुमा गुणतः॥ वंदे एवाह
वशितेन विकाशितं वै संकोचितं न वतिकिंकुमुदंतनोति॥ ६॥ पीत्येसतांतदनुभावहता वसाहः सत्यजगूढर

परा

३५

शत्रो ४

वनां प्रतिज्ञानुरूपं॥ क्षिप्रावबोधकराणाममीक्षितार्थवक्ष्ये विदग्धमुखमंडनमप्यप्यं॥ १॥ यद्यस्मिन्नामथोर्ध्व
तुं वक्तुं मनस्तदा सुधियः॥ नाम्बुलमिव गृहीत्वा विदग्धमुखमंडनं विशतः॥ २॥ प्रादुर्भूतं समस्तं वदुर्ध्वं त्रिदिवः सम
स्तकं॥ तथा वस्तुसमस्तं च द्विविधं सत्कृतं॥ स्य द्विस्तमस्तकं यो तमेकाला पञ्चभिन्नकं॥ ३॥ जेय जेय कमेजस्ति सा
कारं लं सकोतुकं॥ प्रतीत्तरमसत्पुष्टं प्रज्जगोत्तरं तथा॥ आदिमथोत्तराख्ये द्वे तथोत्तरमतः परं॥ कथिताः पकुति
श्रेयै विषमं वृत्तनामकम्॥ १०॥ नामाख्यातं वता कंचित्तौ वंशादीयशास्त्रजे॥ वर्णवाक्योत्तरे तद्वत्प्रोत्तरमतः
परं॥ ११॥ श्रद्धपादोत्तरं वक्रं पद्यं काकपदं तथा॥ गोमुत्री सर्वतो नडं गतं पुन्यागतं तथा॥ १२॥ वर्द्धमानोत्तरं त
द्वदीयमानोत्तरं तथा॥ गोमुत्री सर्वतो नडं गतं पुन्यागतं तथा॥ १३॥ वर्द्धमानोत्तरं तद्वदीयमानोत्तरं तथा॥ श्रुं
लीन्नागपाशं च वित्रं संसृद्धमेव च॥ १४॥ प्रहेलिजांतथा ह्यं कालसा रादिवर्णितां॥ अजमारादिकं गूढं पादार्थपद
गूढकं॥ १५॥ स्मृतिनिर्दांतथा ह्यर्थं संक्षेपं कुंतिविदुमत्॥ क्रियाकारकसंबंधगुणायोमंत्रितस्य च॥ १६॥ गुप्तं त

खण्ड

कु

या

स्थानवाश्रुनयोश्चापि युतदत्ताकरंतथा॥१॥ इत्युदेराः॥

थासमासस्यलिंगस्यवचनस्यवा॥ मात्राविंदुविसर्गानां युतकायैश्चरस्यवा॥ तत्त्याद्यस्तं सप्तं वसमुदायेन पृक्
ते॥१॥ पूजायां किंपदं चोक्तं मस्तुनं कोवित्रर्तुरः॥ कश्चायुक्तं तयाख्यातः॥ पलं वासुरविद्युषः॥१॥ सुनासीरः॥
कोदुराद्यस्य मोहाय काप्रियासुरविद्युषः॥ पदं प्रकृतिकैः किं कोदंतं हृदयं॥१॥ रामानुरागः॥ यस्तज
ति॥ अपिमेविताद्युजिह्वैः कदापिकैयांतिनविकारं विद्विद्यमानतरं॥ पृथिविकं स्वगुणैर्विराजते॥२॥ अतिमृतः
परश्रुतस्वनमुखरितसरुकारकाननः पुंसां॥ कोददयं हरजितरं मधुकरं कं कं कं॥१॥ मधुसमयः॥
समस्तजातिः॥ वास्तं सप्तमथवासमासपदत्रंगतः॥ द्विष्टुष्टयं तदेवस्याद्युर्वस्तुसुस्तकं॥२॥ वर्षासुकात्रव
ति॥ निर्मधुकीदृजं गेशं विनर्त्तिवसुधासहितं कंकः॥ आमंत्रयस्व धरणीधरराजपुत्रीकोवस्थिचर्मरवितांग
जनाश्रयस्यात्॥२॥ कालिकापालिकमठः॥ कीदृशं वदमस्तत्त्वलं न देहद्वारिकुत्रसति भूषणं न वेत्॥ बृहिकान्तसु
नटः सकां मुकः कीदृशो न वति कुत्र विद्युषां॥२॥ अवारितोरणे॥ द्विष्टुष्टयं तदेवस्याद्युर्वस्तुसुस्तकं॥२॥ वर्षासुकात्रव
कालिकाकाद्वित्रीश्यालिश्रपगतं मुमर्कमठश्चादिकुर्मशतिप्रधपदविभागः

चोद राधनं मालेस्मी नुरति पदं वितर्के रागः श्रुतुरागः
कालिहेगौरिकापालिकमठः कापालिकानां मठः २

विष्टो गहः शाली सखी नकुली नकुली ररासुरा॥ पक्षे विवरेषुरधुश्यालीना निमग्ना कुलीरा कर्कटकाया सुरताद
कः एधी वलः वलभेदः यवः गृहिः नरः मानुषश्चाजिः संयताः सग्रामः पक्षे॥३॥ कुवलयानां कुमुदानां राज

याः कथं वदः॥ ज्येष्ठे मासि गताः शोषं कीदृशो त्यजला नुवः॥२॥ विवरा लीन कुलीराः विष्टं नरा पलं व प्रवीहि मा
नुषसं खेताः॥ कथं वाचा न वंते ते दिनादौ विकसंतिकाः॥२॥ कुवलयं वनराज्यं॥ द्विः समस्तजातिः॥ पृष्ठं पदः
विभागेन समुदायेन यद्रवेत्॥ विदुषस्तं समस्तं दुजयार्थं पदार्थकं॥ काप्रिये ररहितां गणमुनेः धाम्निके नन
येन लाक्षिता॥ कीदृशेन पुरुषेण पक्षिणां बंधनं समन्वितं सदा॥२॥ शकुंतला नरनेन॥ कीदृशं हृदयं हारि
कृजितं कः सखा मैयशसि भूयति मृतः॥ कस्तवास्ति विपिने नया कुलः कीदृशश्च न जवे निशाकरः॥२॥ कलंकवि
रहितः॥ दुर्वस्तु मेव यत्पृष्ठं समुदायेन यद्रवेत्॥ त्रिधा निनंत देवी कंदुर्वस्तु कस्तमस्तकं॥२॥ कलंकविरहितः
कोशं करस्य वलयावपयोधरकः कीदृक् परस्य नियतं वसं मेति भूय सं बोधयोरगपतिं वीजथीव कीदृदुर्वोध
नो न हि न वेत् वद कीदृशस्य ३० श्रीहीना क्षतनयः कोमोहाय दुरीश्वरस्य विदितः संबोधनीयो गुरुः कोधाश्रौवि
रलः कुलो न वधनः कीदृग्ग कीदृ कं द्विजः॥ कालेष्वावचनं न वेदति शयंदुःखाय कीदृक् वलः कोविद्याधियनि
यः ३० श्रीहीना क्षतनयः कोमोहाय दुरीश्वरस्य विदितः संबोधनीयो गुरुः कोधाश्रौवि
रलः कुलो न वधनः कीदृग्ग कीदृ कं द्विजः॥ कालेष्वावचनं न वेदति शयंदुःखाय कीदृक् वलः कोविद्याधियनि

यः ३० श्रीहीना क्षतनयः कोमोहाय दुरीश्वरस्य विदितः संबोधनीयो गुरुः कोधाश्रौवि
रलः कुलो न वधनः कीदृग्ग कीदृ कं द्विजः॥ कालेष्वावचनं न वेदति शयंदुःखाय कीदृक् वलः कोविद्याधियनि

अवारि निर्मलं तोरणे
वर्षा न पालिकेयं
पक्षे अवारि तोरणे नशकाः रणे संग्रामे

कलंगपुरकविः काव्यकर्ता अहितः
नः पक्षे कलंकन विरहितः॥५॥

मलयानवः
रक्तिमाद्रतिरः सतः पावकं इति केचित् ३

शा १
यः पंकयः २
शकुन्तला दुष्टन विद्या नरनेन मरगा
रक्तनो नापतिता लाजः प्राप्तिः नञ्
रक्तनो नापतिता लाजः प्राप्तिः नञ्

[illegible]

किं२
धात्ययकृततविनाशायकिंतिमिरक्षयकारिनिशायाः॥३६॥विधुतारानेनः॥विहगपतिःकंदुतवानहितंकीदृ
शुत्रवतिपुरंजनरहितंकठिनंविदितंवदभूत्तथा.दंयतिरपिकीदृक्कनयकृतः॥३७॥अहिमेकंनयः॥शब्दार्थ
लिंगत्रिन्नाति॥अनुकूलविधायिदैवतोविजयीत्यात्रनुकीदृशोनृपः॥विहगपिजानकीवनेनिवस्यंतीमुद
मादधीकृतः॥३८॥कुशलवर्तितः॥कुसुमंपरदैत्यनाकरोवदकस्यैस्मृरुयंत्योगितः॥अधिगम्यरतंवरांगनाक
नयत्रंकुरुतेमुसिदिता॥३९॥सुरतरवे॥शब्दार्थविभक्तित्रिन्ना॥कामुञ्जहारहरिरम्बुभिर्मधमग्नांकीदृक्श्रुतं
नवतिनिर्मलमानसानां॥आमंत्रयत्यवनमनिस्त्रिवावलीकृतंवापिकीदृहतिकेनदयंतित्रुंगान्॥४०॥कुंदमक
रदविंदवः॥वसति कुत्रशिरोरुहसंहतिःदिनकृतोनुनुकेतिमिरक्षिदःपवननक्षत्रमत्तरशोत्सुकंपुरुषमाह
यकोजगतीषियः॥४१॥कैकिरणोत्कराः॥शब्दार्थववनत्रिन्ना॥कीदृगृह्याम्यगृहगतस्यकास्त्राशमंत्रस्तरणेः
जनानां॥तृह्मानतेकंठकथंनुपृष्टमुक्ताकलापेरितिचोत्तरंकिं॥४२॥होराविनावः॥कवयोवदकुत्रकीदृशाः

क्रि२

क्र३

कथिनं किं विदितं समंततः॥ अधुना तव वैरियो विना हृदितायः प्रवलो विहायकाः॥४१॥ गिरितारसुखाः शब्द
र्थलिंगविभक्तिनिव॥ मेघात्पयेन वतिकिं सुगन्नावगाहं कावाविलं वयतिवारणमन्त्रवेश्या॥ दुवारिवीर्यवि
भवस्थरणेन वेः काश्मीरवक्रविभवात्तरणे प्रजाभिः॥४२॥ सरोजराजयः॥ पृथुतिः शिरसि रुद्रा मधुमथनं म
धुमथनस्य शिरसि रुद्रं॥ ककवत्तु वयस्तेया नु विगदिनः काननुयोगविगदिताः॥४३॥ केशवनीकाः॥ शब्दार्थ
लिंगवचननिवः॥ ननेवतिमलयस्त्रकीदृशी श्रूकः इह कुवौ न विभक्तिं गता श्रीः॥ नवदरिनिवरेषु कासंस्तिनि
त्यं वलमथनेन विषध्याधिकैषा॥४४॥ विषन्नगानां॥ समयमिह वदंतिकनिशीथं समयतिकानवदवारिवाह
वृद्धं॥ वितरति जगतां मनः सुकीदृग्मुदयतिमात्रमयं मरुतडागः॥४५॥ अश्विंदवान्॥ शब्दार्थवचनविभक्तिः
निवः॥ कीदृशं समिति वलं निहंति शत्रुं विष्णोः कामनसितदासु दंतनोति॥ नुक्कं स कुरक्षिमुखं निगदिने किंपंच
त्वं मतमपमानयेवकेषु॥४६॥ अनिमोनिषु॥ अनसमये शिखिषुत्या नृत्पंकी दृक्किं पनात्युनति॥ आचरिक्

स्य न गगतं यात समन्त्रिकीदृशाहंसाः॥४७॥ समत्सुकमनसः॥ शब्दार्थलिंगवचननिवः॥ आनिन्नकजातिः॥ अर्थमाः
त्रैकनेदेन निन्नवधुतिकेचन॥ सुकुमारधिमनश्च विदग्धैर्नादृत्यंथा॥४८॥ आनंदयतिकोत्पथं सज्जनानेव
ले॥ प्रबोधयति पद्मानितमांसि च निहंतिकः॥४९॥ मित्रोदय॥ अटवीकीदृशी प्रायो दुर्गमा निवतिष्ठिये॥ प्रियस्थ
दृशिकांतातनोति सुरतोत्सवं॥५०॥ मदेन वती॥ वसन्ते कीदृशी रम्या जायते माधवीलता॥ एकात्तेकात्तरूपापिन गम्याः
कीदृशंगना॥५१॥ पुष्पवती॥ यादृशो जनिमाप्नोति तादृशः कोविनश्चति॥ हरस्य श्रीठिमाप्नोति यस्य वैकश्च धुरैसः॥
॥ अर्कः॥ निन्नाववश्यं कर्तव्यो निन्नार्थे प्रसक्तो विदेः॥ लिंगादिषु यथाशक्तिर्नेदमाहुमनीषिणः॥५३॥ इति धर्मदा
राविरचिते विदग्धमुखमंडने पथमपरिच्छेदः॥ ॥ विशेषाणां विशेषं वयत्र प्रत्यक्षे विधीयते॥ नेदनेदेकमाहुत्वं
प्रत्यक्षं विदोयथा॥१॥ कीदृक्किं त्या नमस्यानां हितं स्वहृद्विहारिणां॥ गुणैः परैर्यामर्थं मोदते कीदृशः पुमान्॥
विमत्सरः॥ अगत्वेन यो नासे कियत पीत किमु श्रित॥ त्वया वैरि कलं वीरसमरे कीदृशं कृतं॥३॥ सकलं॥ नेदने

दकजोतिं दीधेवृत्तेनयन्मृष्टमुत्तरं कियदक्षरं तदेजस्वीतिविख्यातं मूर्जितचेतिकेवन ॥ कामिनास्त्रनभारमंथरग
 तेलीलावलस्यस्यः कंदर्पकविलासनिवसतेः कीदृक् पुमान् वल्लभः ॥ देलाकृष्टकृपानपाठितगजानीकान्
 तत्तेरयः ॥ स्त्रासायासविश्रुद्धकंठकुहरानिर्वाप्तिजीवाचिनः ॥ ३ ॥ समरनः ॥ देवारात्रिरसौ वराहवपुष्पाकामुज्ज
 हारा मधुधैः कारूपं विनिहन्ति कोमधुवधूवैधव्यदीप्तागुरुः ॥ स्वहृदनवशालं कौकवलेनैः पंपासशेमज्जनैः केवि
 धादिवनेव सन्नात्रिमत्कीडा विहारस्थितिः ॥ ४ ॥ कुंचराः ॥ श्रोजस्विजातिः ॥ उपमादिरलंकारो वदुधापरिकीर्तितः
 यत्रेन कथ्यते साधं लालंकारं तदुच्यते ॥ कल्याणवाचमिव किंपदपत्रकान्त सद्भूपते स्वमिव कः परितीक्ष्णकारी ॥ कः
 सर्वदा वृषपतिस्त्वमिवातिमात्रं भूत्याश्रितः कथय गपालितसर्वभूतः ॥ ५ ॥ शंकरः ॥ उपमा ॥ सूर्यस्थकातिमिरक
 जं रवन्दसिंही कौसल्यवेः सुकृतवारिधिवंदलेखा ॥ पार्थश्वकीदृगारिदा वदुतारानो भूतकामालनी कुसुमदाम
 रस्यमूर्द्धि ॥ ६ ॥ जगोरथी ॥ रूपकलालंकारजातिः ॥ लघुवृत्तेनयन्मृष्टपञ्चनाक्षरमुत्तरम् ॥ सकौतुकं तदकुत्तितदि

दस्तदिदं यथा ॥ कोत्थिराः कोषियाः स्त्रीणां कोषीयो न कमाद्वयः ॥ नृत्यभूः कीदृशी रम्या नदी कीदृक् परागमे ॥ ७ ॥ अगाध
 वारिपूरजनिनतरंगा ॥ काकृताविष्मुना कीदृक् योषितांकः पशस्यते ॥ असेवकीदृशः स्वामी कोतिहन्तिशांतमः ॥ ८ ॥ कु
 मुदवनवांधवीदयः सकौतुकजातिः ॥ पद्मवर्णश्रुतेनृत्यं यत्रस्था दुत्तरं वरा ॥ पञ्चोत्तरसमतंज्ञा सदा दुधुयज्ञाय
 या ॥ कदर्यमदजनकंशङ्कः कावधटीविदिता कृतयेह इत्यादिपञ्चयुक्तं यदुहित दुत्तरमाश्रुविविक्तं ॥ ९ ॥ पथिकस्ति
 ष्टनिकष्टविरहीता विकश्रातेतकतरदाः ॥ इत्यादिपञ्चयुक्तं यदुहित दुत्तरमाश्रुविविक्तं ॥ १० ॥ पञ्चोत्तरसमजातिः ॥
 यस्मिन्नुत्तरमुच्चार्य पञ्चस्यैव वृत्ते ॥ पृष्टपञ्चतदिकुत्तिपञ्चपञ्चविदोयथा ॥ लक्ष्मणेन्युत्तरयत्रपञ्चः स्यात्तत्रकीदृ
 शः ॥ ग्रीष्मेद्विरदवृन्दायवनाली कीदृशी हिता ॥ ११ ॥ कासारसहिता ॥ वादय इति यत्रस्था दुत्तरस्य तत्रकीदृशः पञ्चः
 कथयत्वरितं केस्युनौ कायां वारुनोपायाः ॥ १२ ॥ केनिपरताः ॥ पृष्टपञ्चजातिः ॥ कथयामुक इत्यादिप्रत्त्या यत्रोत्तरं
 भवेत् ॥ नमोत्तरं तदिकुत्तिकाकुमात्रेण गोपिता नवत इति स्वकृतं कल्याणं तं रमगाधमतिशिशिरं ॥ काव्यामृतरस

:मग्नस्त्वमिव सवाकथयन्तःसरसः॥१३॥वीरेसरुषिरिपूणानित्यार्तिकाहृदयगामिनीभवतिनत्रमिपुस्थितज
 लदेकाराजनिहंतवदनारा॥१४॥नग्नोत्तरजातिःयस्यष्टपञ्चवाकास्यादिमध्यान्तसंस्थितिउत्तरंततिवापोक्तमादिमध्या
 न्तपूर्वकं॥नमरहितःकीदृक्षोभवतितराविकसितःपद्मः॥योनिषिकःकीदृक्षःप्रायोनुविपूज्यतेत्याकैः॥१॥यत्रव
 :कोगंगायाःनगपतिरतिमुन्नगशृंगधरः॥कैसेयन्तेसेषकसार्थैरित्यर्थमर्थपरैः॥२॥आद्युत्तरजातिःअथमुदिः
 तोहिमहुरिमीविजनावदनेत्यकीदृशःसदृशः॥नीलाविकोपलंभःस्फुरतिपद्मक्षतःकस्या॥३॥गैरिकमनशिला
 दिषायणेपद्यतेकुतोन्नगतः॥यःखलुनवलतिपुरुषःस्यानादुक्तःसकीदृक्षः॥४॥मधोत्तरजातिः॥कस्यिन्नदति
 वदनीनगणाविकल्पकिंवापदं वदति किंकुरुतेविवस्मान्॥विद्युत्ततावल यवानूपथिकांगणानांमुद्देजकोन्नव
 तिकःखलुवारिवादः॥५॥शब्दध्वनूगनंइतिषचुरात्रिधायीकीदृक्षवेत्तवदवशब्दवदोविकिन्ताकीदृक्षवृद्धः
 स्यतिमतेविहितात्रियोगःप्रायःपुमान्भवतिनास्तिकवर्गमध्यः॥६॥केचूयान्तिस्तनमण्डलानिकीदृश्युमावद

६

मसःकुतःश्री॥किमाहृसीतादशवक्त्रनीताकारामहादेवरत्नात्मनातः॥७॥पदान्तरात्रिसंवंधापञ्चवाकोषुसंस्थिः
 न॥कथितायकृतंतस्याज्ञद्यतेयत्रनोत्तरम्॥पृथ्वीसंवोधनंकीदृक्षविजापरिकीर्तितं॥केनेदमोरित्तविश्रुषा
 यःकेनायतेयशः॥८॥कस्यमरोदुरधिगमःकमलेकोविरचितावासः॥कैस्त्रायतिवामुंजारिपवत्तेकुतोन्नतः॥९॥
 कपितापकृतिजातिःयत्रलिंगस्यवैषम्यंविषगंतंनिगद्यतेवृत्तनामोत्तरंश्वयंत्रस्यादृत्तनामकं॥कीदृक्षवनंस्या
 न्नत्रयायपृष्टेयदुत्तरंतस्यवकीदृशस्य॥वाक्यंनवेदीक्षिणजात्रमंबुकंवाधिशेतेगविकीर्तनीयः॥१०॥अहिंशुमहि
 मः॥प्रायकायोनिभुजंतेनराःसर्वत्रकीदृशः॥नाभ्येत्ययत्रवेक्क्योनौवावीवदकीदृशः॥१२॥साधोवेनाविषमजा
 तिः॥गतःकैशायासाविषमतयःकुत्रमुनयःतपःस्यत्तिसंख्यावदमुरवियोःकावदपिता॥कविषेयःकैस्या
 न्नवलद्युयुतैरखगुरुत्रिबुधावृत्तंवर्णैस्फुटघटितबंधंकथयतः॥शिखरिणी॥१२॥उरसिपुरनिदाकागाठ
 मालिंगितास्तेसरसिजमकरेन्दानदितामौदनेकानिरिसमलघुवर्णैरर्णवाख्यातसंख्यैगुरुत्रिरपिकृताका

मां वृत्तिरेया ॥ मालिनी ॥ १३ ॥ वृत्तनामजातिः एकमेवोत्तरयत्र सुस्थित्वा द्विधा भवेत् ॥ सुप्रिङ्गं वपुः नेदेन नामा
 रणातंत दुःखते ॥ ॥ समरतिरसि सैन्यं कीदृशं दुर्निवारं विगतपुननिशीथे कीदृशीयो निशोभा ॥ कथय विधिव
 शेन पापयो ग्याधिकारं जगदखिलमतीरां दुर्जनः किं करोति ॥ १४ ॥ अत्रिभवति पदमननूनवो विकिमिष्यते क
 पिति विजयी वंदकी दृशः ॥ परगुणं गदितुं गतमत्सरा कुरुत किं सतं भुवि सज्जनाः ॥ १५ ॥ अनुसराम ॥ वदति
 राममुज्जय घनयो वसति कुत्र स दाल समानसः ॥ अपि वशक्रसुते नतिरकृतोर विसृत किमसौ विदधे त्वया ॥ १६
 ॥ अनुज गृहे ॥ भवति गमनयो ग्या कीदृशी भूरथानां किमिति मधुरमम्रं जनात्ते पदेयं ॥ प्रियतम वद यो नीवा
 मंत्रशे किं पदं त्याकुमतिकृत विवादाः श्वाक्रे किं समर्थः ॥ १७ ॥ समादधिरेव दनानुत्तमववनं धुनि मुद्धे बुद्धः
 वरेव कीदृशः ॥ तव सुहृदो गुणनिवरु रिपुनि वरुति वक्तारः ॥ १८ ॥ अवमतारः ॥ कीदृकतो यं दुस्तरं त्या
 त्रितीयोः को पूज्यास्मिन् रवदुःखममंत्रयत् ॥ दृष्ट्वा धूमं भूरता दुःखविज्ञाः किं कत्ता स्मिन् पातरे वा गुयासं ॥ १९ ॥ ३

अनुमाता ते नृदं ॥ कामुकाः स्युः कथानीवाः सर्वः कस्मिन्नुमोदते ॥ अर्थिनः प्राप्य पुण्यं रुं करिष्यथ वसूनि किं ॥ २०
 ॥ दास्यामं ॥ को दुःखी सर्वकार्येषु किं भृशं त्यक्त्वा वक्तुं ॥ यो यत्र विरतो नित्यं ततः किं स विधास्यति ॥ २१ ॥ प्रया
 स्यति नृदं ॥ विद्यंत इति समानार्थः कः शब्दः किमविरयति भुदाकं ॥ कथमपि यदिकोपः त्याज्यं सुजनः किं करो
 तु वदे ॥ २२ ॥ सत्यं जनु ॥ मेघात्पयै भवति का सुत्रगावगा हा वृत्तं वसन्तं तिलकं कियदक्षरोणां ॥ नो नो कदर्थं यु
 रुषा विभुवदि मे सुवृत्तं ववः सुवृत्तं तत् कथनं किमेतत् ॥ २३ ॥ नदीयना लोट ॥ को माद्यति कमरं नैनं यं कमसूत
 जनकरो जसुता ॥ कथय दृषीवल सत्यं पक्वं किमवी करस्व मिदं ॥ २४ ॥ अलील वपुः कृति के पु रुषः के स्यात्
 मभूव न वज्रं कृत्तय दतयः ॥ वदुःत्रय देरां जिगमिषु रेका की वार्यते व कथं ॥ २५ ॥ मानव न गालूमः ॥ किम
 करवमं रुं रुरी मदी धं स्व नुज वले न गवां हितं विधितः ॥ प्रियतम वदने न पीयते कः परिणत विवेकं फलोप
 पमः प्रियायाः ॥ २६ ॥ अधरः ॥ परिहरति नया तुरो हितः किं कथय कदापि न विदमी रुज्जीतः ॥ कथय किम

किरोरिमां हरित्री नृपतिगुणेनृपतिस्त्वमेव वैकां ॥२७॥ म म र ज य म ॥ ल ३ ॥ कीदृक्केनाजवतिरणो दुर्कारावीर
 कस्मैत्युहयति लक्ष्मीमिह ॥ कासं वदति जवति नृवः संग्रामे किंकुर्था ध्वंसु जेठ जनान् ज्ञातवान् ॥ पराजयम
 हि ॥२८॥ कांसाशतेर्विदग्गमनं केवल्यात्कस्मिन्ननुत्पिन्नतुलननेत्यस्यैकः ॥ कंसवैकांशुप्रकरमुपुधांशः किं
 कुर्यात्स्वजनमशोकलोकं ॥२९॥ विनोदयं लिङ् ॥ वारणेन्द्रो नवेकीदृक्पतये नृगसहतेः ॥ यन्नुवंचुत
 किमकरिष्यमहंधनं ॥३०॥ समदास्या ॥ काले देशे यथा युक्तं नरकुर्वन्नुपैत्तिकं ॥ युक्तं पतावल्लोतां किमन्न
 मकरिष्यथा ॥३१॥ अहोस्मतां ॥ नामाख्यातजातिः ॥ जयतर्कदिशाताकंसोत्रं सूत्रोत्तरं तथा ॥ शादीयं शब्दसंज्ञानिः शा
 स्त्रजं शस्त्रावयथा ॥ हिमानि स्थगितौ स्यातां कीदृशौ शशिनास्करौ ॥ कः पूज्यः कः प्रमाणेनो न प्रजाकरसंमतः ॥३२
 ॥ अत्रावः ॥ केपवीणाः कुतोहीनं जीणं वासो शुभ्रावः कः ॥ निराकरिष्यवो वास्यो गवार्थाश्च कीदृशाः ॥३३॥ विज्ञा
 नवादिनः ॥ नार्कजातिः ॥ कोनयतिजगदशेषं कथयकं विनरां वनूवविष्णुः ॥ तीवः कुर्त्तसगर्वेपाणिनिस्त्रयं वकी

ददां ॥३४॥ यमोगधने किंत्वा द्विशेष्यनिष्ठं कासं व्यावेदपूरणी भवति नीचः कोनसगर्वः सूत्रं वाच्यं वकीदृकां विशेषणमे
 कार्थेन ॥३५॥ तस्याद्या तेखलः कस्मैत्युप्तिः न किमुच्यते ॥ स्वादेशा नाम लाला नाम तगा नाम कथा नाम ॥३६॥ परस्मैपदं
 किमवातेयाख्यातं कस्यलोको विधीयते ॥ बुद्धितशब्दविदो ज्ञात्वा समाहारक उच्यते ॥३७॥ स्वरितः मेघात्यये भवति कः सु
 भगं वकिं कमधरणं सधूजितः कदुर्ते लमिश्चित्तुडो विनिहंतिकं त्रिगुणसत्त्वादिनो ॥३८॥ स्वासरो गं ॥ कीदृघ्ये दीप
 वत्तेशिखोत्पादुष्टः पृक्त्या भजंते मृगा कीदेवामाते किं गते पायशास्मि लोकः कुर्यान्नो विवाहं विविक्तः ॥३९॥ विभाकरे भ
 वनां साधुस्त्रीपजातिः वर्णयवोत्तरं यत्र तद्वर्णोत्तरमुच्यते ॥ वाको यत्रोत्तरं स्यात्तदा कोत्तरमुच्यते ॥ कोविः ख्यातावद्देश
 नूशोकं वदति किंपदं ॥ कोत्रीत्येति दक्षिणस्येयं तं केवमिह ॥४०॥ वीराराः किंमुवंति पयोकाहा ॥ कीदृशी हरिवल्लभा
 पूजायां किंपदं कोनिः कः कस्मै नरुतो रिषुः ॥४१॥ कत्यासुरः ॥ वर्णोत्तरजातिः ॥ दधौ हरिकं शुविकीदृग नं पृक्त्यकः किं
 कुरेते सशोकः ॥ श्लोकं विधायापि किमयुदारः कविर्न तोषं स मुपैति नूयः ॥४२॥ अन्नमकरोदितिः ॥ लक्ष्मीधः पृक्तिकी

दृशः स्यान्नुयः सश्रैत्तैरपि दुर्निवारः ॥ अकारिकिं वृहिनंणा सम्यक्पितृत्वमारोपयितुं स्वकीयां ॥ ४३ ॥ समजनिननयः वा
 कोत्तरजातिः ॥ ॥ इति धर्मदासविरचिते विदग्धमुखमण्डने द्वितीयपरिच्छेदः ॥ ॥ श्लोक एवोत्तरं यत्र तत् श्लोकोत्त
 रमुच्यते ॥ खण्डोत्तरं न वेद श्लोकात्पादात्तदुत्तरं ॥ ॥ कंदेवकेर्वयं तिस्रस्तु रविनिशिकिंकी दृशी दुःखितिस्री कीदृक् वक्र
 वकास्ति क्वच न वति जयः पावृषः कीदृशं रं ॥ कामा दुःखेन योग्यां कथयति सुकृतिनः कीदृशास्युः पुमांसं कंधने कंधने ग
 गनतलमलं प्रेक्षणीयं जनानां ॥ ॥ वृक्षः कीदृक् वकास्ति स्यु रनवकुसुमाशोकमासाद्यकालं किं मुच्यं वुवाहात्रवदरि
 निवहे सज्वरः किं न वश्च ॥ किं नेत्रपावृतिस्त्यादतिशयलघवकिंवको वृंहि ने दधायैण पावृषेणाः प्रियतम दिवसाः कीदृ
 शाः कीदृशाः स्युः ॥ ॥ अंजना नमहावारिवाहौद्यनिविता वंशः ॥ कदंबकंदरी कंदरजः पद्मलवायवः ॥ १ ॥ कुर्यादुद्दे
 गवतं कथयति शिशरकीदृशं कालिवक्त्रे ॥ वक्त्रातिशयः कया स्यात्परिख्यदिनियंतं मंदसंबोधनं किं ॥ वर्णोपात्तं कमुचु
 : किमसुररिपूणा नंदगोपालयेत्तः कः पालेपादपुत्री कुवकलश लुठत्पाणिरेणां कमेति ॥ कीदृक् कमोहवंधुः

मुकृतमयहररपेयसीकालयाते ॥ कीदृक् नीतिं विधत्ते धनुरवलितिरुहं कविदामंत्रयम् ॥ दैत्यः कंसशुष्माकः कथयति
 निरुतो गद्गदः कः प्रतीतः ॥ कीदृक् कीदृक् वसंतः प्रियतमन्नवतः प्रीतये नित्यमस्तु ॥ ॥ कोकिला लायवा वालसाकारम
 मनोरुहः ॥ अशोकश्च वकालेन मत्तान्निमधुरस्वरः ॥ २ ॥ श्लोकोत्तरजातिः ॥ कावक्रैरु रिण कथा कथा धीः कीदृक् जुंज गेतिः
 किं ॥ कीदृक् कुंजसमुद्रवस्य जठरं कीदृक् पिजासुर्वधूः ॥ श्लोकः कीदृग्नीप्सितः सुकृतिनां कीदृक् न जो निर्मलं ॥ क्षोणी
 माक्षयसर्वगां किमुदितं शत्रौरसः कीदृशं ॥ कुमुदवनमशगरं जिताजो विहितगमागमकोकमुग्ध रेखं ॥ ३ ॥ मुण्डः पृकृतिः
 किं मुगारिशयनं कारुं निरूपं नृणां कीदृग्वीरजनश्रुकोतिगरुनः संबोधया वचितं ॥ कोधात्री जगतो वृषस्य निवधूः कीदृक्
 कविः क्वा दतः कोर्यः किं भना कृतं रिपुकुलं कीदृक् सरो वात्पया ॥ विकववास्त्रिवारिसमुद्रवो कृतिलभूरिपरागविराजि
 तं ॥ ४ ॥ खण्डोत्तरजातिः ॥ वित्रर्त्तिवदनेन किं कइह स त्वपीडा कलं कुलं भवनि कीदृशं गलितयो वतं यो पिता वंशारु
 हरि रं वधैरुपरिकां च केन सुतो जोरुत ॥ कथयश्च या न रयते न्रय कीदृशात् ॥ विषमपादनि कुंजगता हिनः ॥ ५ ॥ रु

रिर्वृत्तिकां तत्पारिषुकावकाकंगताकमर्चपतिरोगवानुधनवतीपुरीकीदृशी। हरिक्रमधरदलिप्रवृत्तयोधरा
 किंयधुःकयासदलितत्तयावदजितोबुद्धिःकीदृशः। कुंजीरमीनमकरोगमदूर्गवारिः॥६॥ पादोत्तरजाति॥ व
 त्वायोरणिपादायांनेविषादद्वयेनव। लिखित्वादक्षिणावर्त्तचक्रप्रश्नमवेहितम्॥ ॥ करंकुकोककुररकलहंस
 कलंवितः॥ सरोजकोमलोज्झरनीरससक्तमारुतः॥ अयंवक्रोयथा॥ कंवोरस्यक्षिनरस्यक्षितिपतिरनघःकिंपदं
 वक्ति कुत्सांक्षोणीसंबोधनंकिंवदतिकमलभूःकावविश्वंविभर्त्ति॥ वक्रागामंत्रणंकिंकथमपिसुजनःकिंनकु
 योदनार्यम्॥ ॥ कीदृक्कौकुपुरस्यात्॥ पयसिवदकुतोमीनपक्षिविभेत्ति॥ किंमकुंसारदंस्यादतिवृषजगतिको
 शुमालीपवित्रःकोत्स्यिज्जीवनंकाविरचयतिकविर्विक्रिसंबोधनंकिंनोकांक्षंतिस्त्रियःकाननुरसुररिषोकीदृ
 शीकश्चशुकः॥ सर्वांतराद्यवर्णेनपदंस्यात्कृतवर्णिकं॥ ॥ तद्यथा॥ विश्वात्मावदकीदृशःसरसिजं। कामोदिताः
 कीशत्सदैरीगतश्चक्षुषःभूतकीदृक्त्वयाकेजिताः॥ वद्धालिसलिलाशयःकथयन्नोकीदृक्॥ आक्षवाकशयःकु

10

वनतत्करैरपिप्रवसतेप्रवेत्त्यायशः॥ अयतवदकीदृशनिगदितंमुक्तःपुमान्कीदृशःकस्याद्विप्रतिकोशिकोः
 भुविद्वतःकीदृक्त्वयातत्करः। हस्तीस्यान्नतुष्टांभूशोवदुमतःस्योच्चवाणःकीदृशः॥ कीदृशःपुरुषःपराप्रतिद
 नःकीदृक्प्रवेत्तासुकिः॥ अत्योपश्यदर्योररेवंधोरुत्तो गजोत्तीनः॥७॥ पदबंधजातिः॥ काकस्येवपदंअसुं
 यत्तत्काकपदंभुविदुः। तिर्यगन्योमरेखानिःगोमुत्रीद्विददीद्वयोः॥ ॥ कुतंकस्याकीदृक्कथयविषयैशस्फुटः
 पिदंरिषोःकःकीदृक्षोप्रवतिवैशगःकस्यकलत्राधवीणःसंबोधःसुभगवदकौरन्नवचनोत्तरूपेतिरयानि। ज
 गतिमद्वतीकोगतवती॥ ॥ नागदरन्नोनागतनथोनागरमणी॥८॥ इतिकाकपदा। कामादुभुवतीममंगलवतीकीदृ
 कग्रहाणांगतिःसंबोधोवदमत्स्यनेदनपरःकीदृक्प्रवेत्तापरा। कीदृक्वात्सीकवेश्मकोत्तनमुरोदत्तैसुरैरीद्वते
 कीदृगीर्णकदापिशंखरहितं। कुंतिकंयोषितः॥ कीदृक्पाथकुलंतमोरुदतिकोविंचक्रसंबोधनरःम्यावंपकशा
 खिणःकथयकाकश्चाट्वोठर्थेप्रवेत्॥ किंविप्रवतिवैरिणासुररिषोःकाक्षाश्मशानोत्सिकाक्षोणीकीदृगभूत्सपूर्व

मधुनाकीदृक्पुनर्ब्रूते ॥ अजरा मधुवो भो रवलिशीलविनोदिता ॥ अजगमनित्रासाय कलिकालजनोविता ॥ १० ॥ इति
 गोमुत्रीजातिः ॥ वरेणेने केन द्यौवो व्यासपैवसर्वदिगतेः ॥ उत्तरेः सर्वतो जदुं दुष्करं तदिदं यथा ॥ कस्मागे धातुमुक्तस्व
 वरिषु दिकाभूषणं के सनाना को दुःखी कश्च शब्दो वदति वदुःखं वका वदेय्या तशत्रु ॥ अंगारी कीदृशः कारणशिरसि
 भयाद्रंगमाघ्रोति सैनको दानार्था जिधायी शिरसि शिरसिको युद्धातस्संपहृत्य ॥ कीदृक्तो यार्थिनी स्त्री नवतिमदकरः
 प्रायशः को दुराटे कस्मिन्मंदाय ते सौनियतं दुःपतिः प्रेयसी कामुरारेः विख्यातो वारुनो को दुविण मुरजिधोः कीदृको गा
 खेटकस्त्री कीदृक्कैवा विराजसप्रिति गत नयों के गतौ कश्चिन्नातुः ॥ वीराराः ॥ सर्वतो जदुजातिः ॥ ११ ॥ पुतिलोमानुलोमाया
 मुत्ररेण गता गता ॥ मध्यवर्णविलोपेण सन्धानेकः प्रकारकं ॥ वदवर्जं जसंयोगं सर्वत्र साधुर्भूतिकीदृशः ॥ गोविंदेना
 नसिद्धिद्वेने दवेश्मनिका नवेत् ॥ १२ ॥ क्षीरनदी ॥ यत्ना दन्तिव्य काग्राह्या लेखकैर्मधुमत्तिका ॥ येनांधकारे निशं
 कामो दत केन वंधती ॥ १३ ॥ नारिकै रजा ॥ असुरसुरमुनी देहस्थते काशिरो निस्त नुरपि शुवि वस्त्रे काति विस्तारमेति

११

कमलयोनिः सेव्यते केन पुष्पं मधुरमसृशमृद्धीका नवे दुत्पल स्या ॥ १४ ॥ मालिकामालिना ॥ द्विहिमांशुखाण्डं कुटिलोक्त
 प्रभुं नवे दराह प्रवरस्य कीदृशं ॥ विहाय वर्णपदमध्यस्थिताः न कंकरोत्सवजिनः करोति किम् ॥ १५ ॥ दंष्ट्रा नवसं
 तमासाश्रवनेषु कीदृशः पिकेन राजंति न स्यात् नूतलाः ॥ निशस्य वर्णद्वयमस्य मध्य गंतवद्विषां कास्मात्तमोतिश्चकाः ॥
 ॥ १६ ॥ कांतगिरा गतप्रत्यागतजातिः ॥ आद्ये दो मध्ये तथा वांते वर्द्धते वर्णजातयः ॥ एकद्वित्रादयो यत्र वर्द्धमाना क्षरं हि
 यत् ॥ ॥ किमरं तथाख्यातं पादे नयं गमा कृत्या जगतो लोचनानंतं केतव्यं तिपना स्यथे ॥ १७ ॥ खंजना ॥ उरस्थरं कोत्र वि
 नापयो धरं विजति सं बोधयमाह ताशनां ॥ वदतिकं यत्ने न संजवजनाः फलं किं गौडवधूकुचोपमां ॥ १८ ॥ नागरंगम्
 प्रायेण नीचलोकस्य कच्छरो नीरुगवर्ता ॥ आद्ये वर्णद्वयं दत्ता ब्रूहि केवनवासिनः ॥ १९ ॥ शवरा ॥ सानुजः काननग
 त्तानेकः खेयाजघानकः ॥ मध्ये वर्णत्रयं दत्ता रावणः कीदृशो वद ॥ २० ॥ राक्षसोत्तमः ॥ धने वियोगनी गंडस्थलापारादु
 दलानिकानिका ॥ वदवर्णे विधानां तेशीता हृष्टा कया नवेत् ॥ २१ ॥ लवलीलया ॥ विलोः कावत्तना देविलोकस्त्रितयापा

वनी॥ वर्णवाञ्छंतयौदत्वाकशब्दः सुल्यवाचकः॥१२॥ समानः॥ वर्द्धमानाक्षरजातिः॥ आदिनोमद्यनोताद्वादीयंते
 वर्णजातयः॥ एकद्वित्रादयो यत्र हीयमानाक्षरं हितम्॥ वसंतमासाद्यविकाशिराजते वनेषु किं वत्तमपुष्पमुच्यते॥
 विहंगमं कंचपरिस्फुटाक्षरं वरं तिकं पंकजसंभवं जनाः॥१३॥ किंसुकं॥ समुद्यते कुत्र तव प्रयात्परिः प्रहीनसंबोध
 नवा विकिंपटं॥ शसमुद्यते कुत्र नयाति पांशुला समुद्यते कुत्र नयं न वेज्जनात्॥१४॥ हिमकरे॥ तपस्विनोत्पंत महासु
 काशया वनेषु कस्यैतृहियंति स त्रमाः॥ इहाद्यवर्णद्वितयं निरस्य नो सदा स्थितं कुत्र वसन्तमुच्यतां॥१५॥ तपसे॥ पुरुष
 कीदृशो वेत्ती प्रायेण सकलां कलाः॥ सद्यवर्णद्वयं तत्का बुद्धिकत्पात्सुरालयः॥१६॥ नागरकः॥ सुगंधिवक्त्रार्णितसि
 धुनोरुदैर्नितं विनीतानं नुकेविकाशिनः॥ विहाय वर्णं श्वतुरात्तसंभवां किरोरुदैः कुत्र सदा स्थितं वद॥१७॥ केसर
 दुमाः॥ यजमाने नकः स्मरन्तोः सदा विचार्यते॥ विहायार्थं तयोर्वर्णं गोत्रं कुस्थितं वद॥१८॥ यागविधिः॥ हीयमाना
 क्षरजातिः॥ अन्योन्याक्षरवर्तिन्या रेखया त्रिरितोऽथवा॥ शृंखलाबंधस्तुक्ता गंधिमात्रा गपाशकः॥ पवित्रयत्तितत्तिह

१२

ता॥ कंमिह किं न ठा मंत्रां॥ बुवीति धरणि धरश्च किमतीर्णसंबोधनम्॥ सरिर्वदतिकोजिनोमदनवैरिणासंयुगेतनो
 तिननुकः शिखण्डिकुलतां उवाडवरं॥१२॥ पयोधरसमयः॥ नवतिजयिनी काजोसेना कया धरन्ववर्णं वदति किम
 हिः पुष्पं कीदृक् कुसंभसमुद्भवां मदतिसमरेरिवैरिवीरकया वदकिंकृतः कमलमुकुले नृगमोकीदृक् पिवनमधु
 राजते॥१३॥ परागरं जितः॥ आकाशम्॥ किमतिरोः कस्यचित्॥ पद्मविज्ञायायः कार्यं किमपि नैकरो कुर्वते के परेण
 पूर्णश्च त्वव॥ रुतिवदकापृच्छति स्नानवसुः॥ केनोदयाजनितमशनं कं कृमाप्रोतलोकः॥१४॥ ॥ श्रीरोपकारेण॥ का
 मं बुद्धिः सृजतवतो बुद्धिपृच्छाति सस्य कृपातः कीदृक् नवतिविपिनं सुप्रबुद्धैर्विहंगैः॥ लोकः कस्य नृपयति मुद
 कान्वदीयाजयित्रीयाधालोको स्थितमिह सुखं जंतुना कीदृशेन॥१५॥ वीरारसेविनाः॥ एकांतरितं शृंखलाजातिः॥ गोष्ठी
 विदग्धजनवत्पयिशो वनीया कीदृक् नवेतरशिरोस्थिषु का सवाप्ति॥ दुर्वारदर्थरसिता मनशायकोपिकीदृशो कारिसु
 रशत्रूचमूर्खेन॥१६॥ तारकविरहिताः॥ कीदृक् परैरुपहृतो नवतिक्षितीशः पृष्ठं त्वमंग इह किं विदितं पवित्रं॥

विद्धि नयनिवराज नकोयदीयः कीदृक् परैरिदितः सधुनः पुनस्त्यात् ॥ ३४ ॥ वंगजनयगानागवाशजातिः ॥ आर्ष
 प्रिश्चित्रितं यत्प्रासं कृतं वा कृतादिभिः ॥ सतंश्चित्रं तदिकुंतिसंशुद्धं वै कजायया ॥ ॥ कीदृशी कृकीदृशी नस्त्यात्सदा
 वंदुमसः कलाः ॥ कीरिणी कीरिणी होरुकरेहिकलंकविया ॥ ३५ ॥ बालाराहुमली सम्यकिन्नस्त्यात्कीदृक्षं मरुतोपिता
 दशस्य जलशशोः ॥ दिनमणिकरसु रुहसने पडिडज होइ किंशोसे ॥ ३६ ॥ कमलवनं मत्स्यहितमं बुकीदृक्षं तोपितादृ
 शस्य जलशशोः ॥ दिनमणिकरसु कृष्टुतिरोगी निशासु किं वतिको नंगो वदति मृगः खेगं मत्तैरिसा रविणा ॥
 ॥ ३७ ॥ आत्रिसामभमिरेण ॥ संस्कृतं वा कृतं ॥ आयोविश्रुतिकी दृशादरिगजा दंतप्रहीण गजाः ॥ वृद्धीसंप्रतिकी दृशी
 नृपतिनाराज न्वती राजते ॥ पाथः पावृषिकी दृशी निरितटी धने चकः कजले मत्रा न्यवलियद्य न चयदि ने जादं सरोके
 नित्यं ॥ ३८ ॥ शरदा ॥ वदता विदवाहितं ॥ ॥ कृतं कीदृशमंगं दंतप्रवकं वदति सिद्धांतः ॥ अतिलघुवाचिपदं किं को
 रिस सुवशे सुहोत्रजतो ॥ ३ ॥ विश्रुतं मनु ॥ संस्कृता पञ्चशः किं शुभमाहुः कं वा केशविकारं वकाहरदयिता किं भृगवा

१३

भणिज्जैसो विगाणिसुते श्रीलोकिकां ॥ ५४ ॥ एवं वित्तवतापिदिग्मात्रं पश्चानां दर्शितं मया येन येन हि माद्यन्ति तद्विदत्ततदु
 ह्यताम् ॥ इति धर्मदासविरचिते विदग्धमुखमंडने त्रितीयपरिच्छेदः ॥ समाप्तः ॥ ॥ शुभमस्तु सर्वदेव ॥ श्रीकृष्ण

ASHA ARCHIVES

~~344~~

94